

چرخش زبانی فرگه: چگونگی و تاثیرات آن

علیرضا ملکی*

میرسعید موسوی کریمی**

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱/۱۲ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۳/۳۰

DOI: 10.22096/ek.2020.116836.1180

چکیده

اهمیت و نقش زبان طبیعی در فلسفه بر کسی پوشیده نیست. ارسطو برای نظام بخشی به منطق و ارائه قواعد آن به میزان قابل توجهی متکی به زبان طبیعی بود به گونه‌ای که قوانین منطقی خود را در چارچوب همین زبان مطرح کرد. با گذر زمان و ایراد نقدهایی بر منطق ارسطویی بر مبنای ناتوانی و محدودیت‌های زبان طبیعی، فرگه با بنیان نهادن یک زبان صوری و منطقی نوین، یک نظام فلسفی جدید را پایه‌ریزی کرد. البته این تحولات محصور به فرگه نماند و در نظام‌های فلسفی پس از او ادامه یافت.

در این نوشتار ابتدا زبان طبیعی و تاثیرات آن در منطق ارسطویی و نارسایی‌های کاربرد آن در منطق قدیم مورد توجه قرار گرفته است. سپس برخی از ابداعات فرگه در زبان صوری و منطق بحث و بررسی می‌شود. پس از آن، چرخش زبانی فرگه، نقطه عطف آن، چرایی و هم‌چنین چگونگی آن تبیین و بررسی شده است. تاثیر زبان جدید در تاسیس نظام فلسفی فرگه نیز هدف

Email: armaleki@mofidu.ac.ir

Email: mirsaeid@gmail.com

* دانشجوی دکترای فلسفه عصر جدید، دانشگاه مفید، قم، ایران.

** دانشیار دپارتمان فلسفه، دانشگاه مفید، قم، ایران.

نهایی این نوشتار است که در انتها بدان پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: گوتلوب فرگه؛ فلسفه زبان؛ زبان طبیعی؛ منطق ارسطویی؛ چرخش زبانی؛ منطق جدید.

